

Sygn. akt I CSK 225/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku P. P.
przy uczestnictwie H. G. i T. G.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki H. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki postępowania H.G. na rzecz
wnioskodawcy 3600,- (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 września 2013 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w L. w przedmiocie podziału majątku wspólnego małżonków, na wniosek wierzyciela uczestnika postępowania T. G.. Jak ustalono w sprawie, w skład majątku wspólnego wchodziły nakłady ze środków pochodzących z tego majątku na majątek osobisty H. G. W wyniku podziału zostały one przyznane uczestniczce, z obowiązkiem spłaty połowy ich wartości na rzecz męża. Taki sposób podziału, przyjęty przez Sąd pierwszej instancji, uzyskał aprobatę Sądu Okręgowego. Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez uczestniczkę H. G., która zarzuciła mu naruszenie: art. 328 § 2 w związku z art. 361, art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.; art. 47 § 1 i art. 48 k.c.; art. 45 § 1 zdanie 1 k.r.o.; art. 379 k.c.; art. 212 § 3 k.c. w związku z art. 688 i art. 567 § 3 k.p.c.; art. 320 w związku z art. 361, art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.; oraz art. 5 k.c. Na tej podstawie wniosła ona o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu oraz o orzeczenie o kosztach postępowania. W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawca wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie można przyjąć zwłaszcza, by – jak twierdzi skarżąca – wniesiona skarga była oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) oraz by w sprawie występowało istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumieć należy jej zasadność ewidentną i kwalifikowaną, możliwą do stwierdzenia bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia: z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, nie publ. oraz z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ.). Sposób uzasadnienia tej przesłanki przez skarżącą nie wystarcza jednak do wykazania,

że występuje ona w rozpoznawanej sprawie. Niedostateczne w tym zakresie jest powołanie się na nieprawidłowe uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, wykluczające, zdaniem skarżącej, możliwość kontroli tego rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym. Wbrew twierdzeniom skarżącej, pisemne motywy sformułowane przez Sąd Okręgowy zawierają wszystkie elementy konieczne do przeprowadzenia tej kontroli, poszukiwanie zaś ewentualnych drobniejszych uchybień w przedstawionym wywodzie wykraczałoby poza ramy oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w opisanym wyżej rozumieniu. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, zgodnie z zadaniami stojącymi przed sądem drugiej instancji, odnosi się do zarzutów środka zaskarżenia, omawiając podstawę faktyczną i prawną orzeczenia w zakresie koniecznym do przeprowadzenia tego rozumowania (w pozostałym zaś zakresie ogólnie podzielając wnioski Sądu pierwszej instancji). Sposób sformułowania tych uwag nie pozostawia jakichkolwiek zasadniczych wątpliwości co do toku rozumowania Sądu Okręgowego.

Pod pojęciem istotnego zagadnienia prawnego w judykaturze rozumiany jest abstrakcyjny problem o precedensowym charakterze, związany z konkretną sprawą, mający jednak zarazem bardziej ogólne znaczenie dla porządku prawnego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 czerwca 2012 r., I CSK 10/12, nie publ., z dnia 26 marca 2014 r., V CSK 344/13, nie publ. oraz z dnia 9 maja 2014 r., V CSK 476/13, nie publ.). Sformułowane przez skarżącą pytanie o możliwość stosowania art. 379 k.c. w odniesieniu do roszczeń osób trzecich w stosunku do majątku wspólnego już na pierwszy rzut oka nie odpowiada jednak tej przesłance. Przedmiotem postępowania w sprawie pozostaje podział majątku wspólnego małżonków – tym samym, wszelkie zagadnienia odnoszące się do wiarytelności rozstrzygane są w nim wyłącznie pomiędzy tymi dwiema osobami. Udział w postępowaniu osoby trzeciej – wierzyciela T. G. – wynika wyłącznie z występowania przez niego w roli wnioskodawcy, nie oznaczając zarazem, by o jego prawach rozstrzygano w tym postępowaniu wprost. Wszelkie problemy związane z ewentualną solidarnością pomiędzy małżonkami a osobą trzecią nie należą więc do materii postępowania działowego – co czyni przedstawione zagadnienie bezprzedmiotowym z perspektywy wniesionej skargi kasacyjnej i granic, w jakich mogłaby zostać rozpoznana.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu, o kosztach postępowania rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 i art. 109 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]